

ΚΥΠΡΙΑΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΤΟΜΟΣ ΙΒ'

ΑΙ 145-146

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΥΠΡΙΑΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ : 'Αναγκαία δήλωση.

Π. ΠΑΝΑΡΕΤΟΥ : 'Ο Πραματευτής ἢ τὸ Τραούιν τοῦ θέρου (δημοτικὸ τραγούδι.
Τρεῖς παραλλαγές).

ΚΥΠΡΟΣ

ΙΟΥΛΗΣ—ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1947

ΚΥΠΡΙΑΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΔΙΜΗΝΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΕΛΕΤΗΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ

Ετησία συνδρομή για την Κύπρο 10 σελίνια

» » » τὸ ἐξωτερικὸ 12 »

Κάθε τεύχος 2 σελίνια.

Διευθυντής: ΚΩΣΤΑΣ ΠΡΟΥΣΗΣ,

19, Ούζουιάν, Λευκοσία

Τυπογραφεῖο: «ΝΕΟΣ Κόσμος» Θωμᾶ Γ. Κυριακίδη

ΛΕΥΚΟΣΙΑ - ΚΥΠΡΟΣ

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΗΛΩΣΗ

Τὸ τεύχος αὐτὸ κυκλοφορεῖ μὲ ἐλάχιστες σελίδες, γιὰ τὰ «Κυπριακὰ Γράμματα» δὲν μποροῦν πιά νὰ κρατηθοῦν πολυσελίδα μὲ τοὺς ἐλάχιστους συνδρομητὲς πὺν πληρώνουν ταχτικά τὴ συνδρομὴ τους. Δυστυχῶς μέσα σὴν Κύπρῳ 150 ἄνθρωποι μόνον πληρώνουν τὴ συνδρομὴ τους καὶ στὸ ἐξωτερικὸ 15! Κ' ἐνῶ οἱ δαπάνες γιὰ τὴν ἐκδοσὴ αὐξάνονται μέρα μὲ τὴ μέρα, λεγοστέουον οἱ συνδρομητὲς πὺν πληρώνουν. Ὡς τῶρα τὰ ἐλλείμματα τὰ πλήρωνε ὁ διευθυντὴς τοῦ περιοδικοῦ, μὰ σιγὰ σιγὰ ἔχουν ἀξηθεῖ τόσο πολὺ τὰ χρέη γιὰ τὴν ἐκδοσὴ, πὺν εἶναι ἀδύνατο πιά νὰ συνεχίσει ἀπρόσκοπτα. Γι' αὐτὸ μιά ὁμάδα φίλοι τῶν «Κυπριακῶν Γραμμάτων» κάνουν τώρα μιά προσπάθεια γιὰ συλλογὴ εἰσφορῶν, γιὰ ἐγγραφή νέων συνδρομητῶν καὶ γιὰ εἰσπραξὴ τῶν πολλῶν καθυστερημένων συνδρομῶν, ἀλλὰ δίχως οὐσιαστικὸ ἀποτέλεσμα ἀκόμη. Πρόθυμα πρόσφεραν λόγια ὠραῖα ἐκεῖνοι σιτους ὁποῖους ἀποτάθησαν, μὰ διπλοτριπλοκλείδωσαν τὰ κεμέρια τους. Κι ὁμως θάπρεπε ν' ἀντιληφθοῦν ὅλοι πὺς τὰ «Κυπριακὰ Γράμματα» δὲν εἶναι προσωπικὴ δουλιὰ ἐνὸς ἀλλὰ ὅλης τῆς Κύπρου, καὶ ἂν ἀξίζουν καί, ἢ τιμὴ ἀντινακλᾶ σ' ὅλη τὴν Κύπρῳ. Γι' αὐτὸ θάπρεπε ἡ Κύπρος νὰ τὰ περιβάλει μὲ τὸ στοργικὸ ἐνδιαφέρον πὺν τοὺς ταιριάζει. Κάποιαν ἐργασία ἔκαναν πὺν σίγουρα δὲν εἶναι γιὰ πέταμα, καὶ ἔχουν ἄλλη τόση καὶ καλύτερη ἐργασία ἔτοιμη νὰ προσφέρουν.

Ὡστόσο ἐλπίζουμε πὺς θὰ μπορέσουμε καὶ τούτῃ τὴ φορᾶ νὰ υπερπηδήσουμε τὰ οικονομικὰ ἐμπόδια, καὶ νὰ συνεχίσουμε εὐπρόσωπα τὸ πνευματικὸ μας ἔργο. Ἀλλὰ σ' αὐτὸ πρέπει νὰ μᾶς ἔρθουν ἀρωγοὶ καὶ οἱ συνδρομητὲς μας στέλλοντας ταχτικά τὴ συνδρομὴ τους καὶ γράφοντας νέους συνδρομητὲς. Ἐμεῖς κάνουμε τὸ ἀπὸ ἡμᾶς. Ἀξί μὲν κάνουν τὸ δικὸ τους καὶ οἱ ἄλλοι.

ΤΑ «ΚΥΠΡΙΑΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ»

Κυπριακά Γράμματα

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΙΒ΄
ΣΕΡ. 145-146

ΛΕΥΚΟΣΙΑ, ΚΥΠΡΟΣ

ΙΟΥΛΗΣ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1947

Ο ΠΡΑΜΑΤΕΥΤΗΣ

ΤΟ ΤΡΑΟΥΙΝ ΤΟΥ ΘΕΡΟΥ

Α' Παραλλαγή.

Το δημοτικό αυτό τραγούδι το κατέγραψε ο κ. Ν. Παπανικόλας από άπαγγελία του Χατζηγιάννα Χατζησιλιανού από την Άναριτα της Πάφου, έτών 60. Ο Χατζηγιάννης, το έμαθε από κάποιον Άντώνη Κουρουνά, που πέθανε πριν 35 χρόνια σε ηλικία 60 ετών.

Τζιηνουρκος νιός πραματευτής έρκετον πού τήμ Πόλην
κουζιαί με μουλάρκα δώδεκα τζιαί με τέσπραμαδικίες του.
Μηλιά κόρη τόν έσσιάστηκεν από τόν παραθύριν.
ΣΤ- Τζιηνουρκε νιέ πραματευτή, πουλάς μου τόν μαντήλιν;
Αν τόν διᾶς με τὰ γρουσᾶ μάνα μου νά τόν πάρει,
Αν τόν διᾶς με τὰ καρσᾶ τζιύρης μου νά τόν πάρει.
Ε- Έν τόν διᾶ με τὰ γρουσᾶ μάνα σου νά τόν πάρει,
Αν τόν διᾶ με τὰ καρσᾶ τζιύρης σου νά τόν πάρει.
Αν Έναν φιλίν μου κρούσισεν τζι' ὄπ-ὄ-βρω δκυό διᾶ τόν,
Τζι' ἔγιῶ ὄπ-ὄ-βρω δκυό τζιαί τέσσερα διᾶ τζιαί τὰ μουλάρκα.
Π- Πάρε τζιεινόν τόν στρατίν τζιεινόν τόν μονοπάτιν,
ὄ μονοπάτιν παίρνει σε εἰς τήν κρουάν τήβ βρούσην.
Αν Έσειι μηλιάν, γλυκομηλιάν, με δώδεκα κλωνάρκα,
Τζιαί δῆσε τὰ μουλάρκα σου κάθε κλωνάριν τζι' Έναν,
Μήμ μούλας σου τήν ροῖνήν δῆσε τήν πᾶ στήν ρίζαν,
Τζι' ἔγιῶ γελῶ τῆς μάνας μου πῶς γάρτω νά γεμῶσω.
ΣΤ- Τζι' ἄν Έσειι ἡ κούζα σου γερόν πῶς νᾶρτεις, γεμῶσεις;
Α- "Αν Έσειι ἡ κούζα μου γερόν, χαμαί νᾶ τὰ σιονῶσω.
Τζιαί πικιάννει τζιεινόν τόν στρατίν, τζιεινόν τόν μονοπάτιν,
ὄ μονοπάτιν παίρνει τόν εἰς τήν κρουάν τήν βρούσην.
Αν Έδῆσεν τὰ μουλάρκα του κάθε κλωνάριν τόν Έναν,
Μήμ μούλαν του τή ροῖνήν δῆννει τήν εἰς τήν ρίζαν.

Ἡ κόρη ἐπαράρησεν τζι' ὁ νιὸς ἐποτζιοιμήθην.
 Ὅφισ τὸν ὄφιν ἔτρεσιεν τζι' ὄφισ τὸν ὄφιν τρέσειε,
 εἷσιεν τὸ στόμαν του ἀννοιχτὸν τζι' ἐπῆεν ὄφισ μέσα.
 Τζιαί νάσου τζιαί τὴν λυερὴν τοῦ κάμπου τζι' ἀνεφάνην,
 τὸ μῆλον εἰς τὸ σιέριν τῆς τζιαί παίζει το τζιαί πάει.
 — Σήκω πάνω, νιούλλιτζιε, νὰ πάρεις τὸ φιλίσ σου.
 Ἐκὼμη νιὸς ἀνάσερνε τζι' ἀκὼμη νιὸς ἐλάλεν.
 — Ἀνάθεμμασ σας, λυερές, τζι' ἐσᾶς τζιαί τὰ φιλιὰ σας
 ποῦ βκάλλετε τοὺς νιούλλικους ἐσεῖς ποῦ τὴν ζωὴν τους.
 Τζιαί πκιάσ' τζιαί τὰ μουλάρκα μου τζιαί πκιάσ' τζιαί τὸ ζωνάριν,
 τὴμ μούλαμ μου τὴν ροῖνὴν κάμε τὰ κόλλυφά μου
 τζιαί τρῶε τζιαί μακάριζε τζιαί λάλε τ' ὄνομάμ μου.
 Τζιαί πκιάννει τὸ ζωνάριν του τζιαί πκιάννει τὰ μουλάρκα,
 τὴμ μούλαν του τὴν ροῖνὴν κάμνει τὴν κόλλυφά του
 τζι' ἔτρωεν τζι' ἐμακάριζεν τζι' ἐλάλεν τ' ὄνομάμ του.
 Ἐπῆσαν τον τζι' ἐθάψαν τον σὲ πράσινον λιβάιν.
 Ἦρτεν τζιαιρὸς τοῦ λιβαδικιοῦ ποῦσιεν νὰ τὸ ξορτσιάσουν.
 Ζέχνουν τὸν βοῦν τὸν μέλισσον, ζέχνουν τὸν βοῦν τὸν μαῦρον
 νὰ σύρου νὰ ξορτσιάουσιεν τὸ γέρημον λιβάνιν.
 Τσιητῆ τὸν βοῦν τὸν μέλισσον, τσιητῆ τὸν βοῦν τὸν μαῦρον
 νὰ σύρουσιεν νὰ βκάλουσιεν ρίζαν τοῦ καλαμιώνα.
 Ἐσύρασιεν τζι' ἐβκάλασιεν τριτζιέφαλον τὸ φῖιν.
 Σηκῶνει τὲς ἀγκάλες του τζιαί τὸν Θεὸν δοξάζει.
 — Θεγιέ, τζι' ἂν εἶμαι πλάσμαν σου, Θεγιέ, τζι' ἐπάκουσέ μου
 τζιαί στράψε μιὰν βέρκαν λαμπρὸν εἰς τὸ σταυρὶν τ' ἀλέγρου
 μήτε τὰ βουδκια νὰ καοῦν, μήτε ὁ ζευκαλάτης.
 Μήτε τὰ βουδκια κήσαν, μήτε ὁ ζευκαλάτης,
 μόνον τὰ ζεβλοράμματα τζι' ἔφυνε τὸ ζευκάριν.

Σιτάριν ποῦ θερίζομεν σοῖλια μὸδκια νὰ κάμει,
 νὰ βκεῖ τὸ τρίτον τοῦ σπασιῆ τζιαί τοῦ φτωχοῦ ἢ μοῖρα
 τζιαί τὰ ποκοντυλιδκια του ἄλλο ἕκατον πενήντα.
 Τζιαί γειά, τζιαί γειά τοῦ μάστρου μας τζιαί με τ' ἀρκατικόν του
 νὰ μᾶς τζιερνᾶ νὰ πίννουμεν τζιαί με τὸν ὀρισμόν του
 κρασίν ποῦ τὸ πιθάριν του, νερόν ποῦ τζιεῖ σι' ἀρκατίζιν,
 νὰ μᾶς τζιερνᾶ νὰ πίννουμεν τζι' ἄς ἔν τζιαί πουλαμάσιεν.
 Τζιαί γειά, τζιαί γειά τοῦ μάστρου μας τζιαί με τ' ἀρκατικόν του
 με τὸ βλασσιὶν σιὸ σιέριν του τζιαί με τὸ ποτικόν του. 1)
 Πέντε χωρκῶν τὰ κόσσινα, πέντε χωρκῶν τ' ἀρβάλια
 κάτσαν τζιαί κοσσινίσασιν πέντε κουτσια σιτάριν.
 Φορτώσασιν τὸν πετεινὸν τὸβ βαρυγομορκάρην
 τζι' ἐλάμνασιεν τὸ Σιββατον τζι' ἐπῆσαν τὴν Τετάρτην.
 Βρίσκει τὸν μύλον ἀδκειανόν με εἷσιεν βεριάριν.

1) ἢ: τζι' ἢ κούζα στὸ πλευρόν του. Ἡ χάριν ἀστεῖσμοῦ: τζι' ἢ πο
 στὸ πλευρόν του.

ρούρα πό τζιεί, βούρα πό δά μ' έναν παλιοξινάριν
 65
 ντό τον μύλον έν έταίρκασεν, στόν κώλον τοῦ ραάρη.
 ίσιζιαί τοῦ ραάρη πρέπει του άππάριν νά φουντώννει
 ίσιζιαί γύρου γύρου κότσιρον μέσα νά ξιφαντώννει.
 κιάξεδίκλησα στόν ούρανόν τζι' εΐα μεγάλον θάμμαν
 70
 ίσιζιαί τοῦ ραάρη πρέπει του κοτσιρίν με τὸ ράμμαν.
 σπ' άπού τόν Μωρονόκαμπον έν τά γεννητικά του,
 ή μάνα του με τήν σαρκάν νά βκάλλει τά βλαντζιά του.
 τζιζιαί τοῦ ραάρη πρέπει του άππίριν με τήν σέλλαν
 τιά τόν γυρίζουν στό χωρκόν με ήμισην μασέλλαν.
 75
 οῦ τοῦ πρωταρκάτη πρέπει του μιὰ ὄρνιθα κουντούρα
 ο δία σηκωστει πού τὸ πωρνόν νά βρει τήν πασπατούραν.

Β' Παράλλαγή.

Τὸ τραγουδι αὐτὸ τὸ τραγουδοῦν οἱ θεριστάδες, ἰδίως πρὸς τὸ τέλος τῆς ἐργα-
 σίας τῶν. Μετὰ τὸν τελευταῖο στίχο ἔλοι οἱ θεριστάδες κρεμοῦν τὰ δρεπάνια
 τὸν πάνω στόν ὄμο τοῦ «μάστρου» τῶν, καὶ τότε μόνο τὰ ξεκρεμοῦν καὶ
 παύουν τίς διάφορες ἀπειλὲς πού στο μεταξὺ τοῦ κάνουν, διὰν αὐτὸς τοῦς
 ὑποσχεθεῖ πῶς θὰ τοῦς κάνει ἕνα γλέντι.

Τὸ τραγουδι αὐτὸ μοῦ τὸ εἶπε ὁ Μουχτάρης τῆς Κώμας τοῦ Γιαλοῦ τὸ 1941.

ζιζινοβρκος νιὸςπραματευτῆς ἔρκετου πού τήν Πόλην.
 σαβραβᾶ μουλάρκα δώδεκα τζιαί με τήνπραμαδικιάν του,
 σαβαστᾶ τζιαί στήν κοξούλλαν του ὀλόγρουσον ζωνάριν.
 δι' μιὰ λυερῆ ἔσσιαστήν τον πού τὸ παραθωράστιν.
 5
 Γ—Γειά σου, ρέ νιὸπραματευτῆ, πουλεῖς μας τὸ ζωνάριν;
 Μ—Μὲ τὰ καρσά τὸ γόρασα, με τὸ φιλὶν δὶῶ το.
 "—" Ἄν τὸ διᾶς με τὰ καρσά, ἢ μάνα μου τὸ παίρνει.
 Α—" Ἄν τὸ διᾶς με τὰ φιλιὰ, ἐγιὼ νά τὸ γοράσω.
 Λ—Μὲ τὰ καρσά τὸ γόρασα, με τὸ φιλὶν δὶῶ το.
 Γ—Πκιάσ' τὸ τζιείνον τὸ στρατίν, τζιείνον τὸ μονοπάτιν,
 10
 ὅττὸ μονοπάτιν βκάλλει σε κάτω στήν κρυὰν τήν βρύσην,
 ἰσποῦσαι μηλιάν, γλυκομηλιάν, με δώδεκα κλωνάρκα,
 ἰστζιαί δῆσε τὰ μουλάρκα σου κάθε κλωνάριν τζι' ἕναν,
 ἰστ τήν μούλαν σου τήν ροῖνήν δῆσε τήν πᾶ στήν κόρμην,
 ἰστ τζι' ἐγιὼ γελῶ τῆς μάνας μου, γελῶ τζιαί τοῦ τζιουροῦ μου
 15
 ὥπ πῶς νᾶρτω νά γεμῶσω.
 "—" Ἄν ἔσαι ἢ κούμνα σου νερόν πῶς νᾶρτεῖς νά γεμῶσεις;
 "—" Ἄν ἔσαι ἢ κούμνα μου νερόν ποτίζω τὰ δεντρά μου,
 σπ ποτίζω τὲς βασιλιτζιές τζιαί τὰ τζιηπερικά μου.
 Π Πκιάννει τζιείνον τὸ στρατίν, τζιείνον τὸ μονοπάτιν,
 20
 ὅττὸ μονοπάτιν βκάλλει τον κάτω στήν κρυὰν βρύσην,
 ἰστ τζι' ἠῶσεν μηλιάν, γλυκομηλιάν, με δώδεκα κλωνάρκα
 ἰστ τζι' ἔδῆσεν τὰ μουλάρκα του κάθε κλωνάριν τζι' ἕναν,
 ἰστ τήν μούλαν του τήν ροῖνήν δῆνει τήν πᾶ στήν κόρμην.

Ἡ κόρη ἐπροσάρκησεν, ὁ νιὸς ἐποτζίσιμῆθην.

Ὅφισ τὸν ὄφιν ἔτρεσιεν τζι' ὄφισ τὸν ὄφιν τρέσειε
τζι' ἦτον τὸ στόμαν τοῦ ἀνοιχτὸν τζι' ἔπην ὄφισ μέσα.

Τζιαί νάσου τζιαί τὴν λυερὴν τοῦ κάμπου τζι' ἐνεφάνην.
— Ἄνου, ἄνου ρὲ νιέ, νιούλλιτζιε, τζι' ἡ λυερὴ ἔφάνην
γιὰ νὰ σοῦ δώσει τὸ φιλίν; νὰ πάρει τὸ ζωνάριν.

— Πούλησ' τα μουλάρκα μου τζιαί κάμε τὸ θαφκίον μου,
τὴν μούλαν μου τὴν ροῖνῆν κάμε τὴν κόλλυφά μου
τζιαί τῶδε τζιαί μακάριζε τζιαί λάλε τ' ἄνομά μου.

Σιτάριν ποῦ θερίζομεν σοῖλια μὸδκια νὰ κόμει
τζιαί τὰ ποκοντυλίδκια τοῦ ἄλλα ἑκατὸν πενήνητα.

Τοῦ πρωταρκάτη πρέπει τοῦ μιὰ ὄρνιθα κουντούρα
τζιαί τοῦ κκιαγιά τοῦ πρέπει τοῦ μιὰ κούππα μακαρούνια
τζιαί τοῦ λαάρη πρέπει τοῦ ἀμάξια νὰ τετῶννει
τζιαί πρέπει τζιαί τοῦ μαστροῦ μας ἕναν γρίνον ἀππάριν
τζιαί με τὴν σέλλαν τὴν γρουσὴν τζιαί με τὸ χαλινάριν.

Γ' Παραλλογή.

Τὸ κατέγραψε ὁ δάσκαλος κ. Τσιγῶνης τὸ 1941 στὴν Κολοψίδα κατὰ ἀπαγγελίαν
τῆς Κατερίνας Νικόλα Σιούφτα ἀπὸ τὴν Κολοψίδα.

Τζινοδρκοῦ νιὸςπραματευτῆς ἔρκεται ποῦ τὴν Πόλην,
τραβὰ μουλάρκα δώδεκα τζιαί με τὴν πρᾶμαδκιάν του.

Ἡπραμαδκιά του εἶντα τουν; ἕναν γρουσον ζωνάριν.

Μιὰ κόρη τὸν ἐσιάστηκεν ἀπὸ τὸ παραθύριν.

— Τζινοδρκε νιέπραματευτή, εἶντα ν' ἡπραμαδκιά σου;

— Ἡπραμαδκιά μου εἶντα ναι; Ἐνα γρουσον ζωνάριν.

— Ἄν τὸ διῶς με τὰ καρσά, ἐγὼ νὰ τὸ γοράσω.

— Ἐν τὸ διῶ με τὰ καρσά, με τὰ φιλιὰ διῶ το.

Ἐναν φιλίν τὸ γόρασα, ἂν εὔρω δικυὸ διῶ το.

— Τράβα τὰ μουλάρκα σου κάτω στὴν γλιάν τὴν βρῦσην.

Τζιαί πκιάσ' τὸ τζιεῖνον τὸ σίρατιν, τζιεῖνον τὸ μονοπάτιν,

τὸ μονοπάτιν βκάλλει σε κάτω στὴν γλιάν τὴν βρῦσην.

Ἐσιεὶ μηλιάν, γλυκομηλιάν, με δώδεκα κλωνάρκα

τζιαί δῆσε τὰ μουλάρκα σου κάθε κλωνάριν τζι' ἕναν,

νὰ πὰ νὰ πῶ τῆς μάνας μου πῶς νάρτω νὰ γεμῶσω.

— Μὰ ἂν ἐσιεὶ ἡ κούζα σου νερον, πῶς νάρτεϊς νὰ γεμῶσεις;

— Ἄν ἐσιεὶ, ἡ κούζα μου νερόν, ἐγιῶ νὰ τὸ σιονῶσω.

Ἡ κόρη ἐπαράρησεν τζι' ὁ νιὸς ἐποτζίσιμῆθην.

Ὅφισ τὸν ὄφιν ἔτρεσιεν, τὸ φῖν ἄλλον φῖν.

ἦτον τὸ στόμαν τοῦ ἀνοιχτὸν τζι' ἔμπην ὁ ὄφισ μέσα.

Ἄκόμα ὁ νιὸς ἀνάσερνεν τζι' ἀκόμα ὁ νιὸς ἐλάλεν,

τζιαί νάσου τζιαί τὴν λυερὴν τοῦ ὄρου τζι' ἀνεφαίνει.

— Ἀνόθεμά σας, λυερές, τζιαί σας τζιαί τὰ φιλιὰ σας,

ποῦ κάμνετε τοὺς νιούλλικους τζιαί χάννουν τὴν ζωὴν τους.

ἔπαρε τζιαὶ τὰ μουλάρκα μου, πάρε τζιαὶ τὸ ζωνάριν,
 τὴν μούλαν μου τὴν ροῖνὴν κάμνε τὰ κόλλυφα μου
 τζιαὶ τρῶε τζιαὶ μακάριζε τζιαὶ λάλε τ' ὄνομά μου.

25

τζιαὶ γειά, τζιαὶ γειά τοῦ μάστρου μας τζιαὶ μὲ τ' ἄρκατικόν του,
 τὰ ξικοντυλίσματα ἄλλον τόσον νὰ κάμει

τζιαὶ τὰ ξικοντυλίσματα ἄλλον τόσον νὰ κάμει.

30

τζιαὶ γειά, τζιαὶ γειά τοῦ μάστρου μας τζιαὶ μὲ τ' ἄρκατικόν του,
 ἐπὶ τὸ βλασσίον στό σιέριν του τζιαὶ μὲ τὸ ποτικόν του,

μὰ μᾶς τσιερνᾶ νὰ πίνουμεν οὔλους μὲ τὸν γυρόν τους.

τὸ πρῶταρκάτη πρέπει του μιά πούλλα σιταρένη

τζιαὶ τοῦ κκιαγιᾶ του πρέπει του μιά πούλλα πιτερένη

35

τζιαὶ τοῦ μεσίτη πρέπει του νὰ πάρει μιάν κουλλούρα

τζιαὶ τοῦ ραάρη πρέπει του μιά ὄρνιχα κουντούρα,

τὸ πὶ σηκωχεῖ πὸ τὸ πωρνόν νὰ βρεῖ τὴν πασπατούραν.

τζιαὶ τζιέινου πρέπει μακάριση τζι' ἔμέναν τὸ σπολλάτε.

Α. ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ:

Ἐκλεχτὴ καὶ πλούσια συνεργασία ἀπὸ τὴν Ἑλλά-
 δα καὶ τὴν Κύπρο.

Ἐπεύθυνος ἰδιοκτήτης Ν. Ι. Κρανιδιώτης—Λευκωσία.

Ἐπισημ. : Θεομὰ Γ. Κυριακίδη—Λευκωσία